

Teatre lliure

MEMÒRIA D'ACTIVITATS 2013

1. Resum de dades generals	
1.1. Dades generals 2013.....	3
1.2. Dades per espectacle 2013	4
1.3. Addenda: dades temporada 2013/2014	5
1.4. Addenda: comparativa dades temporades 12/13 i 13/14.....	7
2. Programació de temporada	
2.1. Produccions pròpies	8
2.2. Coproduccions.....	21
2.3. Companyies invitades.....	28
3. Programació fora de temporada	
3.1. Projecte Aixopluc	38
3.2. Pallassos Sense Fronteres al Lliure.....	39
3.3. BCN Festival Grec 2013	40
4. Altres activitats	
4.1. Col·loquis.....	42
4.2. Activitats a l'entorn de.....	43
4.3. Exposicions	44
5. Servei educatiu.....	45
6. Apropa cultura.....	46
7. La Kompanyia Lliure	47

1 RESUM DADES GENERALS

1.1 DADES GENERALS 2013

RESUM GENERAL 2013	MONTJUÏC	GRACIA	TOTAL
Produccions pròpies	5	8	13
Coproduccions	3	3	6
Invitades	9	2	11
Total produccions	17	13	30
Total funcions	278	177	455
Total aforament	91.359	35.499	126.858
Total assistència	62.693	30.140	92.833
Percentatge d'ocupació	68,62%	84,90%	73,18%
Ingressos (sense IVA)	785.193,33 "	366.401,36 "	1.151.594,69 Ö

1.2 DADES PER ESPECTACLE 2013

LLIURE DE GRÀCIA	funcions	aforament	ocupació	recaptació	percentatge
IVAN I ELS GOSSOS (REP)	4	796	609	5.372,87 "	76,5%
BLACKBIRD	23	4.577	4.066	54.523,30 "	88,8%
LA TEMPESTAD / LA SONATA6	2	398	398	3.403,33 "	100,0%
EL CORREU DE HESSEN	2	398	279	1.466,70 "	70,1%
LA INDAGACIÓ	2	398	289	1.902,94 "	72,6%
L'ONADA	28	5.530	5.530	67.249,67 "	100,0%
L'ESTRANGER	22	4.378	4.194	49.746,06 "	95,8%
HEDDA GABLER	24	4.776	3.940	50.612,12 "	82,5%
FRAGMENTS DE CONVERSES	3	597	475	3.282,31 "	79,6%
LA REVOLUCIÓ NO SERÀ TUITEJADA	23	4.876	2.854	25.718,75 "	58,5%
EL POLICÍA DE LAS RATAS	24	4.776	3.870	51.886,27 "	81,0%
IVAN I ELS GOSSOS	1	199	199	2.173,14 "	100,0%
ADIÓS A LA INFANCIA	18	3.600	3.244	47.041,17 "	90,1%
DOS MACHOS VERDES FRITOS	1	200	193	2.022,73 "	96,5%
TOTAL GRÀCIA	177	35.499	30.140	366.401,36 Ö	84,90%

LLIURE DE MONTJUÏC	funcions	aforament	ocupació	recaptació	percentatge
LOS HIJOS SE HAN DORMIDO	7	3.521	2.422	30.359,19 "	68,8%
DISPARA, AGAFA TRESOR	26	13.078	4.907	44.578,29 "	37,5%
LA VIDA ES SUEÑO	10	7.140	7.140	101.088,30 "	100,0%
ELS FERESTECS	30	10.260	10.189	148.205,89 "	99,3%
ELS FERESTECS (PRORROGA)	24	8.328	7.922	130.829,77 "	95,1%
CARTES IMPERTINENTS	1	332	296	2.413,88 "	89,2%
LAVA	29	1.483	1.093	6.598,83 "	73,7%
UN BOSC DE CAMES	11	1.518	1.103	6.444,65 "	72,7%
LA REINA DELS COLORS	14	1.554	1.051	5.172,78 "	67,6%
RECORDANT LA FEDRA	1	558	558	4.479,75 "	100,0%
UN TROZO INVISIBLE DE ESTE ...	16	9.664	7.571	124.933,76 "	78,3%
A LA VILLE DE6 BARCELONA	23	16.560	5.715	50.527,57 "	34,5%
EL INTÉRPRETE	1	721	705	8.131,82 "	97,8%
HOMENATGE A CARMEN AMAYA	1	692	692	7.903,72 "	100,0%
11 DE NOVEMBRE	1	720	720	7.903,31 "	100,0%
MOBY DICK	35	1.190	1.033	5.478,14 "	86,8%
BOMBOLLAVA	20	8.780	5.390	64.702,96 "	61,4%
BOMBOLLAVA (ESCOLARS)	4	1.756	1.638	7.537,18 "	93,3%
MARRY ME A LITTLE	24	3.504	2.548	27.903,54 "	72,7%
TOTAL MONTJUÏC	278	91.359	62.693	785.193,33 Ö	68,62%

TEATRE LLIURE	funcions	aforament	ocupació	recaptació	percentatge
TOTAL TEATRE LLIURE	455	126.858	92.833	1.151.594,69 Ö	73,18%

*sense IVA

1.3 ADDENDA: DADES TEMPORADA 2013/2014

LLIURE DE GRÀCIA	funcions	aforament	ocupació	ingressos *	percentatge
LA REVOLUCIÓ NO SERÀ TUITEJADA	23	4.876	2.854	25.718,75 "	58,5%
EL POLICIA DE LAS RATAS	24	4.776	3.870	51.886,27 "	81,0%
IVAN I ELS GOSSOS	1	199	199	2.173,14 "	100,0%
ADIÓS A LA INFANCIA	23	4.592	4.236	63.530,46 "	92,2%
DOS MACHOS VERDES FRITOS	1	200	193	2.022,73 "	96,5%
JO MAI	18	3.492	3.126	28.034,73 "	89,5%
SOBRE ELS DANYS DEL TABAC	1	194	185	1.789,26 "	95,4%
RECORTES	5	995	922	12.238,97 "	92,7%
AUTORRETRATO DE UN...	1	199	199	2.119,01 "	100,0%
EL PRINCIPITO	17	3.383	2.041	25.413,46 "	60,3%
AL LLARG DEL KURT	1	199	199	1.782,23 "	100,0%
L'ONADA	29	5.742	5.633	70.108,55 "	98,1%
DIES FELIÇOS	34	6.753	6.741	102.774,04 "	99,8%
TOTAL GRÀCIA	178	35.600	30.398	389.591,60 Ö	85,39%

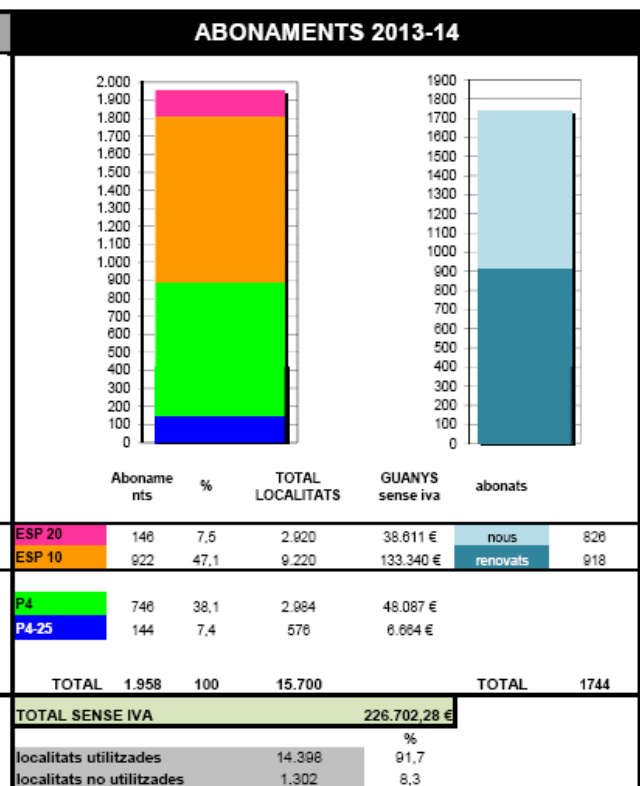
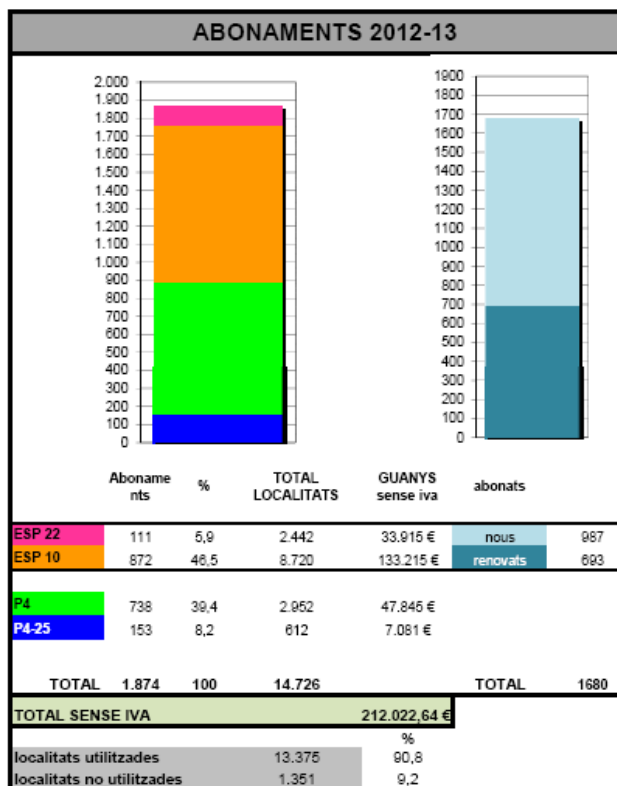
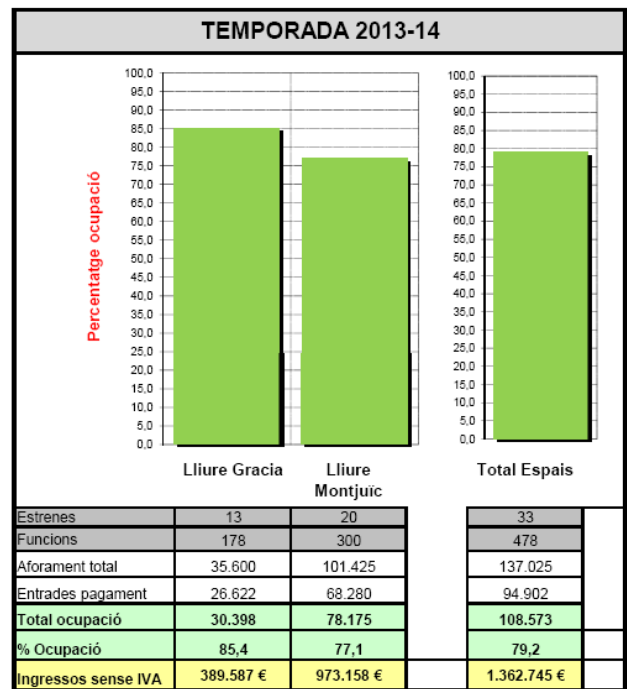
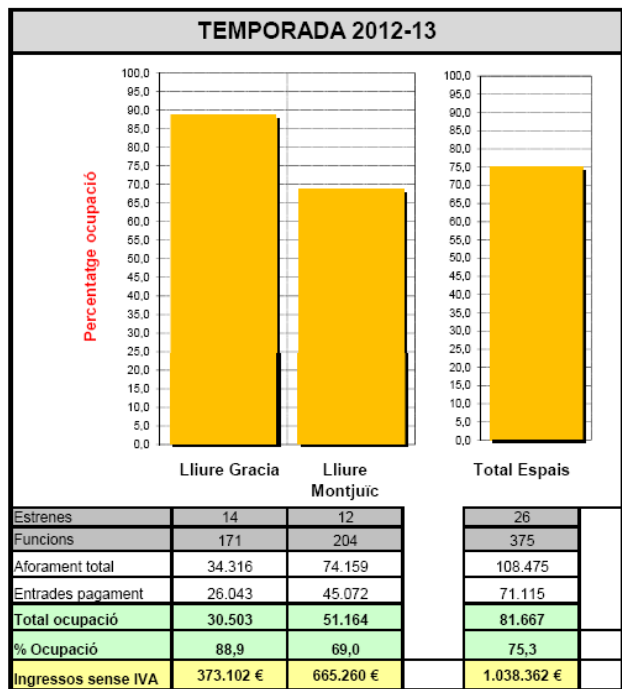
LLIURE DE MONTJUÏC	funcions	aforament	ocupació	ingressos *	percentatge
RECORDANT LA FEDRA	1	558	558	4.479,75 "	100,0%
UN TROZO INVISIBLE DE ESTE MUNDO	16	9.664	7.571	124.933,76 "	78,3%
A LA VILLE DEö BARCELONA	23	16.560	5.715	50.527,57 "	34,5%
EL INTÉRPRETE	1	721	705	8.131,82 "	97,8%
HOMENATGE A CARMEN AMAYA	1	692	692	7.903,72 "	100,0%
11 DE NOVEMBRE	1	720	720	7.903,31 "	100,0%
MOBY DICK	35	1.190	1.033	5.478,14 "	86,8%
BOMBOLLAVA	24	10.536	7.017	87.868,09 "	66,6%
BOMBOLLAVA (ESCOLARS)	4	1.756	1.638	7.537,18 "	93,3%
MARRY ME A LITTLE	24	3.504	2.548	27.903,54 "	72,7%
UN ENEMIC DEL POBLE	22	12.892	12.256	161.599,17 "	95,1%
UN ENEMIC DEL POBLE (pròrroga)	5	2.930	2.930	49.358,93 "	100,0%
L'ENCARREGAT	23	3.353	3.078	38.495,44 "	91,8%
SEULS	4	2.840	1.958	24.653,38 "	68,9%
ARA MALIKIAN	1	720	720	8.270,66 "	100,0%
CONCERTS NADONS	12	1.720	1.597	11.309,90 "	92,8%
EL CABALLERO DE OLMEDO	28	13.196	13.034	169.919,27 "	98,8%
A CASA (KABUL)	18	2.466	1.934	19.596,70 "	78,4%
INFORME PER A UNA ACADÈMIA	23	3.358	2.205	19.937,58 "	65,7%
ELS FERÉSTECS	24	7.488	7.488	106.668,76 "	100,0%
EL HIJO DEL ACORDEONISTA	5	2.515	1.475	17.183,67 "	58,6%
LA RONDE	4	2.012	1.296	13.505,95 "	64,4%
TOTAL MONTJUÏC	299	101.391	78.168	973.166,29 Ö	77,10%

TEATRE LLIURE	funcions	aforament	ocupació	ingressos *	percentatge
TOTAL TEATRE LLIURE	477	136.991	108.566	1.362.757,89 Ö	79,25%

ABONAMENTS	total	entrades/ab	entrades total	ingressos *
ABONAMENT 22	146	20	2.920	38.611,00 "
ABONAMENT 10	922	10	9.220	133.340,00 "
PASSI 4	746	4	2.984	48.087,00 "
PASSI 4 -25 ANYS	144	4	576	6.664,00 "
TOTAL ABONAMENTS	1.958		15.700	226.702,00 Ö

* sense IVA

1.4 ADDENDA: COMPARATIVA TEMPORADES 12/13 | 13/14

2 PROGRAMACIÓ DE TEMPORADA

2.1 PRODUCCIONS PRÒPIES

BLACKBIRD

de **DAVID HARROWER** direcció **LLUÍS PASQUAL**

Gràcia / del 16 de gener al 10 de febrer / Temporada 2012 - 2013

producció **Teatre Lliure**

Lluís Pasqual ha imprès en l'obra la tensió constant, elèctrica, esgotadora, que demana aquest cara a cara, i Jordi Bosch i Bea Segura aconsegueixen que canviem un cop rere l'altre els nostres judicis amb les seves magnífiques interpretacions.+

Marcos Ordóñez (El País)

El text de Blackbird és un recorregut magistral per les recriminacions que el pas del temps ha emmetzinat, però també una indagació minuciosa, obsessiva, sobre els sentiments que guiaven l'home i la nena quan va tenir lloc la seva relació il·lícita. (...) I no només per ben escrit, sinó també, i principalment, per les qüestions que incideixen en el conflicte central. Blackbird és, doncs, un immillorable encert de programació de Lluís Pasqual.+

Joan-Anton Benach (La Vanguardia)

Les interpretacions de Jordi Bosch i Bea Segura són sense matisos. La inseguretat dels dos personatges es mostra cridant, amb gestualitat oberta i una actitud de molta por, per moments, i de violència. I de tendresa, les menys. És una peça agra que no permet acomodar l'espectador, que l'interroga.+

Jordi Bordes (El Punt Avui)

Blackbird juga amb els nostres prejudicis, el nostre punt de vista abans de conèixer els fets des de dins, i desgrana la història des d'aquest equívoc per donar la volta al que d'entrada sembla un voler passar comptes per part de la nena.+

Begoña Barrena (El País)

La posada en escena de Lluís Pasqual converteix l'espectador gairebé en testimoni d'una confessió policial. (...) Jordi Bosch i Bea Segura es buiden en una interpretació a la mida d'un relat tan descarnat.+

Jose Carlos Sorribes (El Periódico)

L'autor juga amb el públic i ens fa sentir empatia ara per l'un, ara per l'altre. I quan pensem en el happy end, embolica la troca i ens planteja de nou el dubte inicial: Ray va abusar d'una? És un pedòfil? Diu la veritat? Tres preguntes de les moltes que planteja aquesta obra tremendament ben construïda per Harrower.+

Andreu Gomila (Time Out)

DISPARA/ AGAFA TRESOR / REPETEIX

de **MARK RAVENHILL** direcció **JOSEP MARIA MESTRES**

Montjuïc / del 31 de Gener al 3 de Març / Temporada 2012 - 2013

producció **Teatre Lliure**

Un repartiment notable que brega amb els textos Mark Ravenhill. (...) I després hi ha la gran Machi, Carmen Machi, que té una escena que val per tota la vetllada. I la Machi està superlativa, de nou, un cop més, talla l'aire, està desitjant que allò no s'acabi mai i alhora s'acabi per llançar-li el bravo, l'oplé flamenc. (...) A l'episodi de La madre la Machi és Haley Morrison. Una dona gloriosament grollera, amb un humor negríssim, amb el cor trencat, punyent. Ferotge, la paraula és ferotge. (...) Aquestes dues dones, Harley Morrison i Carmen Machi, saben de què va la vida.+

Marcos Ordóñez (El País)

Josep M. Mestre ha dirigit un retaule subversiu a partir d'una selecció de set peces d'un total de disset. (...) Bombes de consciència que el repartiment aprofita per mostrar tot el seu talent. L'autor es delecta a torturar els nostres prejudicis, amb uns intèrprets que funcionen com a filats instruments: Sílvia Bel, Mònica López, Carmen Machi, Mar Casas, Àurea Márquez, Gonzalo Cunill i Àlex Casanovas, que es reivindica com a gran actor en totes les seves últimes actuacions.+

Juan Carlos Olivares (Ara)

La mirada que Ravenhill fa de la societat occidental és crua, cínica, dura. (...) En una societat en què les paraules llibertat i democràcia s'han convertit en franquícia i donen dret a atemptar contra tot allò que genera desconfiança, res és vàlid, no hi ha lloc on arrelar la bondat, la reconciliació. (...) És un molt bon treball d'interpretació. El dolor que s'impromeix a escena fereix a platea. (...) Una proposta valenta tan radical com aconsellable.+

Jordi Bordes (El Punt Avui)

Un muntatge molt ben dirigit i que, amb pocs elements, aconsegueix crear uns ambients molt contrastats. Mestre excel·leix en la fabricació d'unes atmosferes que amb una absoluta immediatesa s'han de fer convincents a l'espectador, alhora que ha assegurat en tot moment l'alt nivell de la interpretació del conjunt d'actants. A més de les destacades interpretacions, cal subratllar la grandíssima actuació d'Àurea Márquez, la seguretat i eficàcia d'Àlex Casanovas i Mònica López, també de Gonzalo Cunill i de Roger Casamajor, i la feliç descoberta de Boré Buika. Magnífica escenografia de Pep Duran, simple i funcional, amb troballes magnífiques, com la de l'arbre de Nadal endolat que presideix l'estança de la peça La madre.+

Joan Anton Benach (La Vanguardia)

Mestre ha triat set d'aquestes peces per a una posada en escena lluent i dinàmica (a partir de les projeccions de vídeo) que intenta alleujar l'esforç de consumir tragos tan amargs. En surt victoriós. (...) És inevitable ressaltar el recital de Carmen Machi a La madre, on llueix el seu enorme catàleg com la dona depressiva i de vida miserable que rep la notícia de la mort del seu fill a la guerra. Un gran equip en què també sobresurten Mònica López, Àurea Márquez i Roger Casamajor.+

Jose Carlos Sorribes (El Periódico)

MEMÒRIA EUROPEA - LECTURA DRAMATITZADA - CENTENARI AUGUST STRINDBERG

LA TEMPESTA / LA CASA CREMADA

d'**AUGUST STRINDBERG** direcció **JUAN CARLOS MARTEL / LLUÍS PASQUAL**

Gràcia / 13 de febrer / Temporada 2012 - 2013

producció **Teatre Lliure**

"Aquestes dues obres comparteixen ja al títol el simbolisme dels elements purificadors de la natura. (...) A La tempesta, la direcció de Juan Carlos Martel aconsegueix, amb el mínim, que el passat, el present i el futur ens inundin. (...) A La casa cremada, dirigit per Pasqual, quin plaer veure i sentir Pere Arquillué, Andreu Benito, Jordi Bosch, Xicu Masó, Rosa Renom i també Jordi Boixaderas i Boris Ruiz, en una història en què el passat i la culpa necessiten, un cop més, ser purgats."

Begoña Barrena (El País)

MEMORIA EUROPEA - LECTURA DRAMATITZADA - CENTENARI AUGUST STRINDBERG
LA SONATA DELS ESPECTRES / EL PELICÀ
d'**AUGUST STRINDBERG** direcció **PAU CARRIÓ / PAU MIRÓ**

Gràcia / 16 de febrer / Temporada 2012 - 2013

producció **Teatre Lliure**

"Dimecres i dissabte vinent és el torn de Strindberg. Es llegeix La sonata dels espectres (Pau Carrió), amb banda amb un Elvis particular que formarà el mateix Carrió, Pau Miró i Jordi Oriol. També El pelicà revisada per Miró: %Una tragèdia, per ridícula pot ser comèdia.+

Justo Barranto (El Punt Avui)

"Dimecres i dissabte vinent és el torn de Strindberg. Es llegeix La sonata dels espectres (Pau Carrió), amb banda amb un Elvis particular que formarà el mateix Carrió, Pau Miró i Jordi Oriol. També El pelicà revisada per Miró: %Una tragèdia, per ridícula pot ser comèdia.+

Justo Barranto (El Punt Avui)

MEMÒRIA EUROPEA - LECTURA DRAMATITZADA - BICENTENARI GEORG BÜCHNER
**EL CORREU DE HESSEN / LA MORT DE DANTON /
 WOYZECK**

de **GEORG BÜCHNER** dramaturgia **PAU MIRÓ** direcció **DAVID SELVAS**

Gràcia / 19 i 20 de febrer / Temporada 2012 - 2013

producció **Teatre Lliure**

"Els dies 19 i 20 de febrer, al Lliure de Gràcia es fa una lectura dramatitzada de tres obres de Büchner, El correu de Hessen, Mort de Danton i Woyzeck, sota la direcció de David Selvas i Pau Miró, i amb la participació de Mireia Aixalà, Joan Carreras, Andrew Tarbett i Oriol Vila. El dramaturg alemany, de qui enguany se celebra el bicentenari, i del qual ens ofereixen un tast, només va viure 23 anys; però va tenir temps de fer moltes més coses de les que gosaríem fer nosaltres en el curs d'una vida força més llarga. A part d'escriure La mort de Danton, Leonce i Lena i Woyzeck, obres estranyes i visionàries que prefiguren el teatre de l'absurd. (...) Woyzeck, la història d'un pobre barber humiliat per tothom, fins i tot pel doctor que l'utilitza en els seus experiments i l'obliga a alimentar-se únicament de pèsols, i torturat per una bogeria creixent que culmina en homicidi, és només un grapat d'escenes apuntades en un ordre indefinit amb una lletra gairebé intel·ligible. Trenta-vuit anys després de la mort de Büchner, el novel·lista Karl Emil Franzos accedeix al manuscrit, el desxifra i el reconstrueix."

Xènia Dyakonova (Núvol)

MEMÒRIA EUROPEA - LECTURA DRAMATITZADA - II GUERRA MUNDIAL
LA INDAGACIÓ (UN ORATORI EN ONZE CANTS)
 de **PETER WEISS** dramaturgia **PAU MIRÓ** direcció **CARME PORTACELI**

Gràcia / 23 i 24 de febrer / Temporada 2012 - 2013

producció **Teatre Lliure**

"Faig una estranya confessió. Mai havia dubtat, còmodament assegut a la meua butaca, davant la justesa de dedicar un aplaudiment, més o menys llarg i intens segons la satisfacció, al final d'una obra de teatre. Dissabte a la nit vaig pensar, per primer cop, si realment calia. Em vaig preguntar: ¿Els actors, el director, l'autor de l'obra, volen realment que aplaudeixi o preferirien un eloqüent i còmplice silenci del públic? Sis actors a les ordres de Carme Portaceli havien interpretat al Lliure de Gràcia La indagació (un oratori en onze cants), escrita per Peter Weiss a partir del que ell mateix va viure als judicis a funcionaris i polítics d'Auschwitz celebrats a Frankfurt a principis dels anys seixanta. Es pot aplaudir el testimoni de l'horror? Es pot aplaudir la cínica negació del mal? Vaig aplaudir maquinalment, desma, rosegat pel dubte. Hi ha convencions que a vegades violenten el sentit comú. Al cinema no forma part del ritual aplaudir al final d'una sessió, però alguns cops el públic s'hi rebel·la. Al teatre, l'hàbit dicta que empre toca picar de mans: els actors són allí al davant i bé mereixen un gest. A voltes, però, seria ben humà. fins i tot ben teatral. que els espectadors, commoguts, imbuïts de l'esperit de l'obra, l'acomiadessin en silenci o amb llàgrimes als ulls o baixant a abraçar els actors. És el que m'hauria agradat: abraçar la Rosa Boladeras, abraçar el Manel Barceló, abraçar-los a tots."

Ignasi Aragay (Ara)

L'ONADA

text **IGNACIO GARCÍA MAY** idea i direcció **MARC MONTSERRAT DRUKKER** basat en l'experiment real de **RON JONES**

Gràcia / del 14 de març al 12 d'abril / Temporada 2012 - 2013

producció **Teatre Lliure**

Eduard Farelo s'origina en el rei de la funció. Té el poder com a professor i també com a actor. (...) Magnífic Farelo, poderós en la curta distància i per com passa de la mabilitat a la duresa, del col·leguisme a la imposició. El director, Marc Montserrat Drukker, demostra un bon domini del moviment i de la posada en escena, un afinat sentit del ritme dramàtic i resol amb eficàcia el repte de fer creïbles uns alumnes/intèrprets molt joves. Tots ells precisos i segurs. Enhorabona. (...) L'onada és una funció obligada visita per als joves, que a més gaudiran, i un espectacle recomanable per a tots els públics.+

Santi Fondevila (Time Out)

"No hi ha millor crítica de L'onada que la reacció de dos dels artífexs originals de l'experiment després de la primera funció. Ron Jones i Mark Hancock van aplaudir una bona estona drets, visiblement emocionats. 'L'ànima humana és molt vulnerable', remarcava el primer, mentre el segon donava fe de la veracitat del muntatge: 'Se m'ha posat la pell de gallina tres vegades'. I és que L'onada explica els fets amb eficàcia, però també efectisme. (...) El professor, interpretat per Eduard Farelo, recrea la força que exerceix una col·lectivitat i ens remet, amb les imatges en vídeo de l'Holocaust nazi que formen part de les classes, als perills de l'extremisme."

Begoña Barrena (El País)

"Eduard Farelo juga al canvi de màscares, posant-hi la pell i l'ànima. Traspasa. Tant com les conseqüències que implica aquest simple joc de rol: volia ser inofensiu i pedagògic, i acaba ferint i sent perillósament doctrinari. De la construcció d'un grup d'ajuda, s'acaba convertint en una banda de peons que es mouen mecànicament sense advertir el canvi de rumb de l'exercici de classe. És teatre document. El que diu Jones no dista gens del que va escriure Lars Norén a 20 de novembre (Àtrium, 2012). (...) També ressona a Gràcia el dolor de La nostra classe (2011). (...) Els set actors que fan d'alumnes responen molt bé als diferents comportaments, sense excessiva notorietat i amb una imprescindible naturalitat. Indispensable."

Jordi Bordes (El Punt)

"Marc Montserrat Drukker ha optat per una posada en escena que teatralitza tota una època i tot un gènere. És teatre documental però també una ficció recurrent: el territori dramàtic compartit per professor i alumnes. (...) Excel·lent Eduard Farelo. (...) El muntatge és bo i no hauria de témer la seva capacitat de provocar esgarifances silencioses davant l'experiment fàcil d'una ucronia de la història. El terror de pensar que vivim en una assetjada excepció. Que un dia les nostres pors estiguin convenientment conduïdes a l'anul·lació del discerniment crític. Que un dia ens despertem i ens miri estupefacte la màscara de Guy Fawkes i no entenguem el seu somriure."

Juan Carlos Olivares (Ara)

ELS FERESTECES

de **CARLO GOLDONI** direcció **LLUÍS PASQUAL**

Montjuïc / del 10 d'abril al 16 de juny / Temporada 2012 - 2013

producció **Teatre Lliure**

"Magnífics intèrprets, amb una vis còmica aclaparadora, capaços de treure punta de tot i amb intercanvis constants d'energia. (...) Si estan tristos, empenyats o avorrits i volen plaer en vena, corrin al Lliure."

Marcos Ordoñez (El País)

"Aquests feréstecs són una autèntica joia teatral! Desprenen energia positiva i il·lusió. Són un joc que envolta l'espectador i que, en mans d'uns intèrprets meravellosos, ratifica la sàvia connexió de Pasqual amb l'autor venecià."

Santi Fondevila (Ara)

"L'èxit del joc es deu en gran mesura als seus participants. Un repartiment de luxe, vestit de luxe també de detalls que contrasten eficaçment amb el buit de l'espai escènic, es lliura en tot moment al desvari, en la composició d'uns caràcters tan grotescos com deliciosos."

Begoña Barrena (El País)

"El mèrit de Pasqual és trobar les semblances dels feréstecs (els van anomenar així durant la I República) amb el patriarca de Rei i senyor de Pous i Pagès. (...) I els accents? Una peculiaritat veneciana, que cal aclarir que no és cap recurs gastat, sinó la voluntat de fer-los parlar en dialecte com als de la commedia dell'arte, just quan Goldoni bregava perquè caiguessin les màscares."

Jordi Bordes (El Punt Avui)

"L'alegria que Lluís Pasqual fa esclatar a la capgirada sala Fabià Puigserver de Montjuïc amb Els feréstecs, de Carlo Goldoni, recorda, d'alguna manera, l'epicúria consigna pòstuma que recomana fornicar a dojo quan el món s'acabi. (...) Em costa d'imaginar Els feréstecs, aquests feréstecs, en temps de calma i prosperitat. Avui, en canvi, no poden ser més idonis."

Joan Anton Benach (La Vanguardia)

"Lluís Pasqual s'ha superat. Déu n'hi do al·ludir al passat, sense gens ni mica de nostàlgia, des del present. O sigui, convertir (acotar) la Sala Fabià Puigserver de Montjuïc fins a transformar-la en un Lliure de Gràcia, el d'ahir i el d'avui, una mica més gran. És el niu teatral idoni per a la màgia d'Els feréstecs, una delícia que ningú s'hauria de perdre."

Jose Carlos Sorribes (El Periódico)

"Quin espectacle més agut, crític, divertit i perfecte en totes les seves dimensions! Quines grans interpretacions! Quina perfecció de moviments escènics! Quin gran funcionament escenogràfic! Gràcies, Lluís Pasqual, continua defensant el Lliure i el nostre teatre."

María José Ragué (El Mundo)

CARTES IMPERTINENTS

de **MARIA AURÈLIA CAPMANY** direcció **PAU CARRIÓ**

Montjuïc / 16 d'abril / Temporada 2012 - 2013

producció **Teatre Lliure**

"Capmany deu ser una autèntica desconeguda per a la gent jove, vint anys després de la seva mort. L'espectacle és un excel·lent homenatge reivindicatiu. En aquestes cartes es vessa tanta ironia que la intel·ligència s'hi mostra gairebé tirànica. Si la impertinent temàtica és el feminisme, aquesta presenta una lluita mordaç, gairebé en solitari, d'una ment preclara. (...) No hi ha actriu comparable a Sardà, la seva capacitat de connexió amb el públic és única, i la seva comprensió dels textos, sempre perfecta, dóna el sentit just, irònic o tràgic, al que interpreta. Qui pot negar-li la gràcia infinita, l'elegància i la desimboltura, el domini de l'espai escènic? Només hi faltava la proximitat de Gràcia. En fi, una delícia impertinent que valdria la pena recuperar."

Joaquim Armengol (El Punt Avui)

LECTURA DE "UNA ALTRA FEDRA, SI US PLAU"
RECORDANT LA FEDRA
 de **SALVADOR ESPRIU** direcció **LLUÍS PASQUAL**

Montjuïc / 7 de setembre / Temporada 2013 - 2014

producció **Teatre Lliure**

La sessió única de Recordant la Fedra espriuana inaugurant feliçment la temporada del Lliure a teatre ple, crec que pot quedar com la triomfal invenció d'un mite amb la consegüent rehabilitació d'una peça tràgica d'encàrrec, que el poeta va escriure, lluny, potser, de la seva millor hora. (...) L'actuació dels deu intèrprets que ha reunit l'espectacle va de la vibració interior suficient de cada personatge . derivada d'una lectura ben apresada. al relat senzill, a peu pla, gairebé confidencial, dels records que cadascú conserva de les circumstàncies i el moment que s'estrenà la tragèdia.+

Joan-Anton Benach (La Vanguardia)

LA REVOLUCIÓ NO SERÀ TUITEJADA

creació i direcció **JORDI CASANOVAS, GUILLEM CLUA i PAU MIRÓ**
 cia. **LA KOMPANYIA**

Gràcia / del 3 al 27 d'octubre / Temporada 2013 - 2014

producció **Teatre Lliure**

"Val la pena no perdre's el monòleg de l'actriu Laura Aubert -per a alguns, revelació de la temporada passada a *Els feréstecs*- en un relat sobre l'àvia espavilada de 90 anys que entra en un Apple Store. (...) I l'espontaneïtat amb què es protegeix l'actor Pol López per fer qualsevol paper, paperàs o paperot dels molts que li aniran caient al llarg de la seva trajectòria. (...) I Javier Beltrán, en un paper que és el d'una mena de gurú de la informàtica que inventa un aparell nou i que podria ser Steve Jobs. Per la seva banda, l'actriu Paula Blanco continua mostrant les seves aptituds capaces de passar de l'esperpent, al fregolisme, la frivolitat o el drama. I la jove Mima Riera . la més jove de tots per cronologia, si no m'erro· desencadena una de les escenes que volen trencar amb el mite del somriure fals de la tropa de dependents dels Apple Store, mentre l'actor David Verdaguer, hi fa més aviat de capatàs de la colla, entre altres papers, sense acabar de perdre mai els estreps. (...) Un muntatge que té un ritme ràpid i que obliga a fer canvis de look i vestuari permanent en un exercici teatral del qual se'n pot extreure el missatge que sembla que hi han volgut imprimir els tres autors: la revolució es fa més enllà d'un simple tuit de 140 caràcters. De la falç i el martell... a la poma. Però, com va passar temps enrere, ¿oi que la poma encaterina tothom qui a hores d'ara hi clava queixalada? La història es repeteix perillosament."

Andreu Sotorra (Clip de teatre)

EL LLIURE DELS NENS

MOBY DICK, UN VIATGE PEL TEATRE

dramatúrgia **MARC ARTIGAU** direcció **JUAN CARLOS MARTEL BAYOD**

imatges i espai escènic **FREDERIC AMAT**

cia. **LA KOMPANYIA**

Montjuïc / del 12 de novembre a l'1 de desembre / Temporada 2013 - 2014

producció **Teatre Lliure**

Montjuïc / del 12 de novembre a l'1 de desembre / Temporada 2013 - 2014

FORA D'HORES

IVAN I ELS GOSSOS

de HATTIE NAYLOR direcció PAU CARRIÓ

Gràcia / 22 de novembre / Temporada 2013 - 2014

producció **Teatre Lliure**

Ivan i els gossos és un bon conte que exposa la crueltat de l'ésser humà i, molt per sobre, la situació de les classes més febles a la Rússia actual, tot i que ens recordi, i molt, els ambients que descrivia Charles Dickens.+

Santi Fondevila (ARA)

La revelació de Pol López es va produir fa dos anys, dirigit per Julio Manrique, fent de Bobby, un dels dos protagonistes d'American Buffalo: esplèndid. La consagració, abans d'ahir: gairebé tots drets, els espectadors que omplien el Lliure de Gràcia aplaudien amb entusiasme i amb bravos i crits d'aprovació la seva actuació a Ivan i els gossos. (...) Pau Carrió ha guiat Pol López en un procés ple de subtileses vocals i gestuals. Aquest és un d'aquells espectacles on es fa evident la streta complicitat entre l'interpret i el director, que va més enllà de la disciplina del primer i l'autoritat del segon.+

Joan Anton Benach (La Vanguardia)

Una apoteòsica estrena. La màgia del teatre s'ha instal·lat fins demà (només) al Lliure de Gràcia. I no perquè hi hagi cap truc. Actor, text i emoció, simplement, es barregen d'una manera excel·lent a Ivan i els gossos, el monòleg que dirigeix Pau Carrió i que interpreta Pol López, [que] aquí es doctora cum laude en un teatre tan emblemàtic com és el Lliure de Gràcia. (...) Aquest jove actor té carisma, en el seu cas s'hauria de parlar d'àngel, per omplir ell sol l'escenari, amb prou feines ajudat per un enorme plàstic fosc. Carrió dirigeix amb delicadesa i tacte una història explicada en un efectiu flashback que ens trasllada als carrers de Moscou. (...) Sis funcions no semblen suficients per a un muntatge necessari, imprescindible, pel que explica i per com ho explica. Malgrat els condicionants de les programacions tancades, faria bé Pasqual de buscar al més aviat possible un forat per a aquest conte que és més que un «fons d'armari» d'un teatre, com el director artístic el va definir per presentar-lo. És un vestit de gala; modest, però gran. Una petita joia."

Jose Carlos Sorribes (El Periódico)

2.2 COPRODUCCIONS

EL LLIURE DELS NENS

UN BOSC DE CAMES

**autoria i direcció JORDI PALET I PUIG
TAAAT - FARRÉS BROTHERS I CIA.**

Montjuïc / del 8 al 20 de gener / Temporada 2012 - 2013

coproducció **Teatre Lliure i TAAAT - Farrés brothers i cia.**

La trajectòria de la companyia Farrés Brothers en la creació d'espectacles per als primers espectadors és una de les més solvents d'aquesta primera dècada de segle XXI. (...) El bosc, espai mític de la literatura universal, pren forma en aquest muntatge entre els parells de grans cames · arbres en clau de gènere fantàstic · per on es perd la petita Guida, sense saber on és el seu pare, i on troba la Caputxeta · una senzilla bossa vermella · , el llop ferotge · una crinera de peluix · i un cavaller salva princeses que cavalca a l'om d'una de les grans cames convertida en cavall. (...) Un tractament poètic i una sensibilitat lingüística en tot el text que no només arriba amb fluïdesa i riquesa als petits espectadors sinó que els respecta també com a espectadors amb criteri. +

Andreu Sotorra (Clip de teatre)

Jordi Palet ha sabut dirigir els actors proporcionant-los eines de seguretat, confiança i fantasia. Esmentar la dolça eficàcia de Ada Cusidó que assumeix un rol comodí durant la funció, teixint personatges, obrint camins de transició entre una escena i l'altra, sense perdre credibilitat i afegint il·lusió en cada una de les cartes que ha de jugar. Mariona Anglada i la seva tendresa ens fa lliscar per aquesta història en primera persona i ens fa participar no només com a públic de cada sensació de la protagonista. Pep Farrés és paternal com a pare, se li nota l'ànima protectora contínua sobre el conte. +

Ana Jarque (Artezblai)

EL LLIURE DELS NENS

LAVA

direcció **MARTINE DECROOS, PHILIPPE VAN DE VELDE, BRENDA BERTIN**
STUDIO ORKA

Montjuïc / del 5 al 24 de març / Temporada 2012 - 2013

coproducció **Teatre Lliure i Imaginart**

"En l'adaptació al català de l'obra, Pol López, Carla Rovira i Neus Umbert interpreten els tres afortunats geòlegs. El fet que l'obra es representi en un espai on no hi caben més de 20 persones endins dels espectadors, tant petits com grans, dins un relat inquietant. Els nens veuen que tenen la responsabilitat de mantenir en secret les criatures descobertes. En canvi, els pares mostren les emocions que normalment reprimeixen, descriu Martine Decroos. La carpa no és un escenari fortuït, sinó que Studio Orka es distingeix per la tria de localitzacions curioses com boscos, parcs i supermercats per a les seves representacions: Ens encanta que la fantasia no s'acabi amb l'espectacle, sinó que perduri, afirma Decroos."

Pau Dachs (Ara)

L'ESTRANGER

d'ALBERT CAMUS versió RODOLF SIRERA direcció CARLES ALFARO

Gràcia / del 18 d'abril al 12 de maig / Temporada 2012 - 2013

coproducció Teatre Lliure i EL CANAL Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona

"El Meursault d'Orella és un cadàver de permís que sembla que parli des de l'altra riba, i el de Carvajal, amb més neguits interns, podria molt ben ser un aspirant a Roberto Zucco: el ritme majestuós, les interpretacions aparentment fredes però a més incandescentes, em van fer pensar en Koltès, en Koltès dirigit per Chéreau. (...) L'escriptura de Camus pren ressons inesperats en aquest muntatge. Jo hi vaig sentir, per primera vegada, un aire celinià. (...) Està molt a prop de Viatge al fons de la nit. I del Jim Thompson de 1200 ànimes. (...) Un excel·lentíssim treball, febril i arriscat, dels que et continuen ressonant a la memòria."

Marcos Ordóñez (El País)

"El repte d'Alfaro a L'estranger és titànic i disposa de dos actors que s'han sabut integrar bé en el projecte, que mostra les dues cares d'un mateix personatge, i combaten junts en favor del text. La diferència d'edat entre els dos ajuda a il·lustrar que el que val és el present continu. (...) Tant el personatge com els espectadors acaben trobant una certa placidesa a entendre les lleis de la natura i no rebel·lar-s'hi. En aquest comiat hi ha dolçor."

Jordi Bordes (El Punt Avui)

"Els espectadors s'han d'oblidar d'una recreació impossible del paisatge de la novel·la i, molt menys, d'una recreació maldestra de la versió cinematogràfica. La versió Alfaro / Sirera és una dissecció del text novel·lístic posat en boca dels dos intèrprets, a vegades amb rèpliques d'alguns dels personatges secundaris, ajudada per veus en off, alguna projecció cal·ligràfica de fragments del discurs i deixada absolutament a la força actoral de Francesc Orella i Ferran Carvajal. (...) Aquí, la interpretació és aplaudida amb fervor, sobretot perquè tant Orella com Carvajal s'ho guanyen a pols."

Andreu Sotorra (Clip de teatre)

HEDDA GABLER

de HENRIK IBSEN direcció DAVID SELVAS

Gràcia / del 22 de maig al 16 de juny / Temporada 2012 - 2013

coproducció **Teatre Lliure, CAER - Centre d'Arts Escèniques de Reus i Teatro de La Abadía**

El conjunt actoral crea una Hedda Gabler compacta, en un espectacle de gairebé dues hores, però impossible de desconnectar per part dels espectadors, que es posa al dia amb els mòbils, els SMS's en una pantalla, la banda sonora, la projecció dels crèdits per no deixar de banda la influència cinematogràfica i fins i tot amb ressonàncies del boom de novel·la negra que ha arribat recentment dels països nòrdics - qui li ho havia de dir al mateix autor - , però sempre resseguint el fil d'una arquitectura teatral que Henrik Ibsen va deixar ja tan rodona al segle XIX que ni el tret final de Hedda Gabler del segle XXI i el grafit de sang als vidres aconsegueixen desmuntar. (...) El probable exhauriment de localitats d'aquesta Hedda Gabler recomanaria començar a pensar en una reposició més endavant, a Gràcia o fins i tot pujant a Montjuïc.+

Andreu Sotorra (Clip de teatre)

La revisada visió del personatge i del drama, situant-lo en un àmbit actual diferent del d'Ibsen, sembla feta a mida d'una desinhibida Laia Marull, que s'entrega sense reserves al seu rol.+

César López Rosell (El Periódico)

[Laia Marull] ha dit que Hedda té quelcom de sonada i és ben cert que tal com se'ns presenta és carn de consulta psiquiàtrica o psicològica sense restar-li, però, credibilitat. La calidesa de la posada en escena, el to col·loquial de les relacions entre els personatges amagant els petits drames de cadascun.+

Santi Fondevila (Time Out)

David Selvas sembla abordar la seva posada en escena a partir de la d'Östermeier. Un espai escènic equivalent . diàfan, funcional i amb finestrals que donen a un paisatge molt casa enmig del bosc de Mies van de Rohe. , encara que menys acabat perquè aquí els Tesman encara s'hi estan instal·lant, acull aquest drama intens amb naturalitat i bon ritme. (...) Un muntatge que comença molt bé i que guanya, a més, amb la incorporació de personatges i l'acumulació d'esdeveniments.+

Begoña Barrena (El País)

EL POLICÍA DE LAS RATAS

de **ROBERTO BOLAÑO** adaptació i direcció **ÀLEX RIGOLA**
 cia. **HEARTBREAK HOTEL**

Gràcia / del 31 d'octubre al 24 de novembre / Temporada 2013 - 2014

coproducció **Teatre Lliure i Heartbreak Hotel**

Ens hem de genollar davant de la evidència: la adaptació que ha fet Àlex Rigola del conte de Roberto Bolaño El policía de las ratas és una cosa sublim, delicada, deliciosa, ideològica, potser el seu millor muntatge des de Rockapoll. Un espectacle fruit de l'interès del director per l'autor xilè de Blanes, que va començar com una lectura a la Schaubühne de Berlín per acabar en una peça de cambra, una obra que tots els amants del teatre haurien de veure+

Andreu Gomila, (Time Out)

"La construcció de l'atmosfera, la instal·lació en la veritat de la paraula, la forma d'aconseguir (establint els ritmes, els silencis, els tons) que l'espectacle vagi més enllà d'una simple lectura dramatitzada és un treball artístic molt difícil, que em mereix un enorme respecte. I part d'aquest treball consisteix en saber apartar allò superflu, en tenir la humilitat de ser sobri i renunciar a allò que jo en dic "posar la firma". A posar, per dir-ho en una frase, el treball dramàtic i actoral al servei de l'escriptura de Bolaño."

Marcos Ordóñez (El País)

"Joan Carreras i Andreu Benito, que posa veu a diferents personatges, ens expliquen el conte des d'una profunda veritat, des d'una colpidora emoció. Això significa un acurat i delicat tractament de la manera de dir, de les inflexions de la veu, dels silencis i, en definitiva, de la creació d'aquest món ignot de les rates que porta a l'espectador fins a les clavegueres sense cap altre estímulo que el magnetisme dels dos intèrprets, magnífics. Deliciós espectacle."

Santi Fondevila (Time Out)

"Rigola està concentrat en el conte i no ha volgut sortir de quadre. Rarament, Carreras i Andreu Benito (el seu antagonista, que escolta i remata les altres veus del conte) s'aixequen de la cadira. No cal, tampoc. Amb la veu i el micròfon despleguen matisos i il·lustren unes clavegueres perilloses. Quan Carreras parla de la part de Josefina ho fa amb la paraula algo, un mot que converteix el cop de veu en un volum quasi tangible. Magistral."

Jordi Bordes (El Punt Avui)

"Joan Carreras, amb una naturalitat exquisida desenvolupa un relat que de mica en mica respira la determinació per afrontar els riscos de la investigació endegada pel seu personatge. Andreu Benito, per la seva banda, s'instal·la en una figura policíaca esplèndida, en un excel·lentíssim paper del qual ha bandejat una antiga cantarella que podia fer massa semblants algunes actuacions passades."

Joan-Anton Benach (La Vanguardia)

MARRY ME A LITTLE

música **STEPHEN SONDHEIM** dramaturgia **CRAIG LUCAS** i **NORMAN RENE**
 direcció **TONI MARTÍN** direcció musical **XAVIER TORRAS**

Montjuïc / Espai Lliure - del 27 de novembre al 22 de desembre / Temporada 2013 - 2014

coproducció **Teatre Lliure, Espai l'Amistat i Hold on Company**

"Tampoc no us heu de perdre *Marry me a Little* (Espai Lliure), un musical *de butxaca*. És una cosa boníssima cosa que un teatre públic com el Lliure torni a obrir les portes al musical, sobretot si està tan ben cuinat com aquest. (...) *Magnífics cantants* · Mone Teruel i Toni Viñals, en pleníssima forma · , notables versions catalanes de Roser Batalla, arranjaments i piano del superlatiu Xavier Torras, i una direcció clara, delicada i minuciosa de Toni Martín." **Marcos Ordóñez (El País)**

Viñals té bona veu i planta i també sap ballar claqué. Per la seva complicitat amb Teruel, per la bona veu i desimboltura d'aquesta cantant i actriu que ja havia interpretat altres Sondheims; pels recursos escènics que creen l'atmosfera de cada tema; pel piano i els arranjaments de Xavier Torras i per les magnífiques versions en català de les cançons de Roser Batalla, sense una sola síl·laba que grinyoli; aquest musical es mereix durar molt i acabar bé. **Begoña Barrena (El País)**

La sensible direcció de Toni Martín aixeca aquesta obra amb l'eficient suport en la direcció musical i l'arranjament de Xavier Torras (piano). Una senzilla però eficaç escenografia de Xavi Sastre serveix per albergar els bons i mals moments d'una parella encarnada per Mone Teruel i Toni Viñals, tots dos amb sòlid currículum en el gènere. Una producció molt aconseguida amb mesurats ingredients de drama i de comèdia. **César López Rosell (El Periódico)**

"Ara toca omplir de gom a gom les representacions d'aquest *Marry Me a Little*. D'una banda, perquè l'espectacle s'ho mereix. De l'altra, per deixar molt clar que volem més Sondheim, i que el volem ja! (...) Brillant l'agil direcció de Toni Martín. (...) Els intèrprets de l'espectacle, tots dos, excel·lents. L'excel·lència de Mone s'imposa una mica a la de Toni Viñals. A l'actor de la companyia Dei Furbi li sobren veu i condicions interpretatives. Però Mone en té prou amb una mirada intensa (divertida, dramàtica o patètica) per arribar al moll de l'os dels seus temes. Però insisteixo: tots dos fan molt bona parella dins aquest molt bon musical." **Ramon Oliver (Què fem)**

*L'excel·lent muntatge dirigit per Toni Martín s'aparta de les habituals produccions de *Marry Me a Little*. Hi ha una clara voluntat d'estilització, de creuar el realisme de Sondheim amb les comèdies musicals blanques de la RKO. (...) Una exquisida miniatura que expressa la passió que Martín sent pel gènere i que ha traslladat a les impecables interpretacions de Mone Teruel i Toni Viñals. (...) Mone treu de molt endins uns matisos d'emoció que són el llac final d'aquest regal nadalenc instal·lat a l'Espai Lliure.* **Juan Carlos Olivares (Time Out)**

ADIÓS A LA INFANCIA, UNA AVENTI DE MARSÉ

a partir de textos de **JUAN MARSÉ** i música de **JAUME SISA**
dramatúrgia **PAU MIRÓ** direcció **ORIOL BROGGI**

Gràcia / de l'11 de desembre al 4 de gener / Temporada 2013 - 2014

coproducció **Teatre Lliure** i **La Perla 29**

" Marsé al Lliure, a càrrec de La Perla 29, amb Jaume Sisa i les seves cançons . un Sisa extraordinari que encaixa formidablement bé en el món del novel·lista. , i amb el Capità Blay, la Betibú, la senyora Mir, Susana, Aurora, el Java, el Mamellesó Visca la República Independent de Gràcia!"

Joan de Sagarra (La Vanguardia)

"Les cançons de Sisa engalenen una proposta seductora i emotiva. El cantautor galàctic se sent igual de còmode com a líder de la banda que sent un cardenal en una breu i hilarant escena. Entre la música i un inici brillant, l'obra ens porta a la particular atmosfera de la narrativa de Marsé de la mà dels seus personatges."

Jose Carlos Sorribes (El Periódico)

"Fantàstica. Boníssima. M'ha agradat molt+ Juan Marsé sortia emocionat ahir a la nit del Teatre Lliure de Gràcia després de veure amb la seva família l'obra 'Adiós a la infancia, una aveni de Marsé. (...) Una aveni nova, bonica, emocionant, entranyable i també fantasmagòrica, que va acabar rebent una sentida ovació del públic."

Justo Barranto (La Vanguardia)

"Entre Juan Marsé, Pau Miró, Jaume Sisa i Oriol Broggi aconseguen que reneixi de les cendres de la memòria l'antiga Cooperativa de la Llei i un dels balls de barri als quals un jove Marsé acudia algun diumenge. (...) Un exquisit recital rendit a la prosa de l'autor. +

Juan Carlos Olivares (Ara)

"Pau Miró, des de la dramatúrgia, i Oriol Broggi, com a director, s'han aliat con el mateix Marsé, que és qui explica millor les aventis, i amb Jaume Sisa, qui recrea millor l'atmosfera amb les seves cançons i la seva veu, i han aïçat una aveni nova amb tot aquest material que és una meravella(...). Després hi ha en Sisa, que ens transporta a aquest univers tan sòrdid i trist com tendre amb les seves cançons en un contrapunt musical perfecte."

Begoña Barrena (El País)

" L'espectacle és, sobretot, l'Adiós a la infancia real i mental d'un personatge entranyable que va viure la guerra y la postguerra molt de prop. Ambiciosa i arriscada aveni per a Miró i Broggi, dos grans homes de teatre que s'han aproximat a un món massa pròxim i alhora massa allunyat de la seva generació. Val la pena aplaudir l'intent i veure la funció."

María José Ragué (El Mundo)

2.3 COMPANYIES INVITADES

LOS HIJOS SE HAN DORMIDO

a partir de **LA GAVINA** d'ANTON TXÉKHOV versió i direcció DANIEL VERONESE

Montjuïc / del 9 al 13 de gener / Temporada 2012 - 2013

producció **Producciones Teatrales Contemporáneas, Marcus Teatrales S.L i Sebastián Blutrach**

%Directa, veloç, amb vol humorístic i entrades i sortides de vodevil, aquesta versió de La gavina fa honor al subtítol original de Txékhov: comèdia en quatre actes. (...) El director posa la prova en els intèrprets, que tradueixen el cèlebre drama interior en acció pura, amb convicció de sobres.+

Javier Vallejo (El País)

%Una celebració de la comprensió emocional gràcies a una de les jugades que domina: aconseguir un naturalisme despreocupat. (...) Susi Sánchez és una enorme Arkadina, potent i dominadora. Malena Alterio, una deliciosa Maixa, l'eterna desdenyada, en un dels seus millors papers. I el mateix li passa a Malena Gutiérrez com a Polina. És tot ràbia i lentens Kòstia de Pablo Rivero, i una ombra, el pusil·lànim i divertit Ília de Alfonso Lara. Bé també Diego Martín, Aníbal de Soto i Miguel Rellán, i li va perfecte el paper de lentens i desitjat Trigorin a Ginés García Millán, que clava el literat. Però val la pena aturar-se en Marina Salas, una actriu jove que crea una Nina rebel, alegre i entusiasta, una gavina viva i davui carregada de dolcesa que, amb temps i treball, promet.+

Miguel Ayanz (La Razón)

%D'aquesta gavina reconcentrada, reinventada, m'agrada tot. (...) Vaig escriure-ho l'any passat i ho resumeixo ara, perquè el sentiment és el mateix: %No hi ha subtextos, tots els conflictes són a la llum del dia. Gent inclement, apassionada, antiromàntica. Ritme vivíssim, gairebé de vodevil, que dóna una idea de temps continu i claustrofòbic, sense el·lipsis. Mosques atrapades en una caixa, xocant contra les parets de vidre, ensopgant amb les seves pròpies ales i potes+ Quina pena veure tots aquests amors curtcircuitats, quina alegria veure aquests actors i aquest director tornant-nos la bellesa de Txékhov com una pedra de riu.+

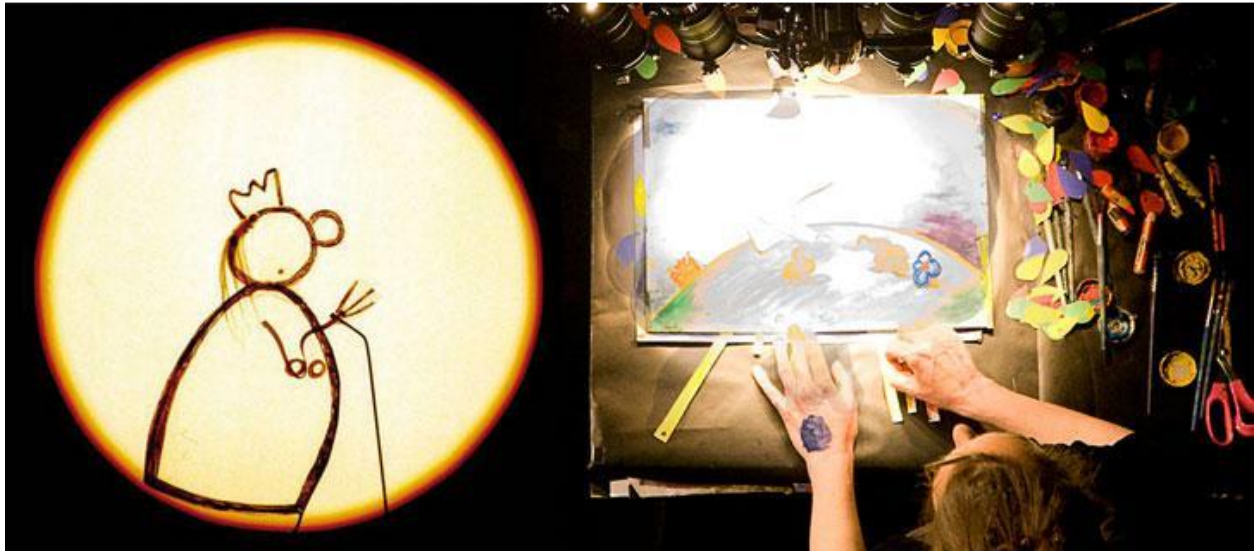
Marcos Ordóñez (El País)

EL LLIURE DELS NENS

LA REINA DELS COLORS

de **JUTTA BAUER** adaptació i direcció **EVA NOELL** i **PAUL OLBRICH**
CIE LES VOISINS

Montjuïc / del 25 de gener al 10 de febrer / Temporada 2012 - 2013

producció **Cie Les Voisins** (Bretanya)

"L'espectacle fascina per la seva senzillesa enriquida al màxim, però també perquè la tècnica de les ombres no abusa del gènere sinó que el revitalitza i l'actualitza sense prescindir ni de la música, ni de la veu narradora, ni del diàleg que s'estableix entre la protagonista, l'actriu dibuixant i l'acordionista. Una petita joia que s'escapa de la recomanació estrictament per a infants i que deixa també amb una sensació de benestar els adults, per la picaresca de fons de la història i per com la interpretació. La companyia Les Voisins ha actuat internacionalment i, en aquest any de gira, ja ha portat alguns dels seus espectacles de repertori a teatres francesos i alemanys. Després de les representacions de La reina dels colors, a Barcelona, els espera una breu temporada a Nova York (Queen of colours) i al Canadà. Companyia, doncs, de vocació universal, com ho demostra a l'hora d'actuar a Catalunya adaptant el guió en un català en directe, harmonitzat per l'expressió i la fonètica franco-alemanya dels mateixos intèrprets."

Andreu Sotorra (Clip de teatre)

LA VIDA ES SUEÑO

de PEDRO CALDERÓN DE LA BARCA versió JUAN MAYORGA direcció HELENA PIMENTA

COMPañIA NACIONAL DE TEATRO CLÁSICO

Montjuïc / del 7 al 17 de març / Temporada 2012 - 2013

producció **Compañía Nacional de Teatro Clásico**

%Costa trobar paraules no gastades per destacar l'extraordinari treball de Blanca Portillo. Eloquència seria el terme precís perquè és un do infreqüent en aquests temps de soroll. Va més enllà de la bellesa de la seva veu i de la seva perfecció tècnica: té alguna cosa taumatúrgica, perquè el seu poder de convicció és tan gran que aconseguix el prodigi de tallar-te la respiració i després fer-te respirar al seu ritme. Crec que si et tallen un dit mentre recita Blanca Portillo no et treuen sang fins que ella hagi acabat..+

Marcos Ordóñez (Babelia)

%Blanca Portillo compon el seu tipus sense aparentar histrionisme, amb prou feines amb canvis de ritme a la veu, en el gest, el caminar. El captiu és una víscera que parla, però alhora canvia de pell, va de reu a jutge, de víctima a botxí, de submís a lliure. Es transfigura com al gran teatre. O sigui, és just insistir en el fet que aquell paper etern el culmina avui Blanca Portillo. I Calderón resisteix..+

Pedro Barea (El Correo)

%Sense forçar la veu, sense masculinitzar el gest, a temperatura justa, Blanca Portillo compon un Segismundo d'antologia, iracund i reflexiu, que avança, potent i suau alhora entre la selva filosòfica i les motivacions profundes del príncep encadenat. I què es pot dir de la ferotge tendresa de Marta Poveda, de l'imponent Basilio de Joaquín Notario, al pit del qual bateja la memòria d'haver estat Segismundo, de l'inquietant Astolfo de Rafa Castejón, de l'Estrella amb reflexos d'arripa que serveix Pepa Pedroche, del devastadorament humà Clotaldo de Fernando Sansegundo, del Clarín graciós i patètic de David Lorente...? Tot suma en aquest espectacle complex, apassionant, rodó..+

Juan Ignacio García Garzón (ABC)

%Tot suma en aquesta ocasió: música en viu, versió de Juan Mayorga, llum catedralícia de Comejoñ És difícil decidir amb quina escena et quedes. Amb el fantàstic cara a cara entre la huracanada Rosaura de Marta Poveda i el seu pare (un Clotaldo tallat amb emoció pura per Fernando Sansegundo)? Amb l'operístic trio ple de despit que formen Rosaura, Estrella (un encreuament entre l'altiva princesa Àustria i la madrastra de la Blancaneus en la interpretació de Pepa Pedroche) i Astolfo (un sorprenent Rafa Castejón) a l'entorn del retrat que ella li va regalar? Posats a fer, triaria el tercer acte complet, fulgurant des de l'assalt dels rebels a la torre..+

Javier Vallejo (El País)

MEMÒRIA EUROPEA. LECTURA DRAMATITZADA. II REPÚBLICA
**FRAGMENTS DE CONVERSES (EPISTOLARI
TOLDRÀ-CLAUSELLS)**

dramatúrgia i direcció **ROSA NOVELL**

Gràcia / 28 de maig, 3 i 4 de juny / Temporada 2012 - 2013

producció **Bohèmia's produccions**

"En un escenari ja clàssic, va tenir lloc un acte que, a través de diàlegs i música, va recordar dues figures molt importants de la modernitat musical de Catalunya. I per sobre de tot, va ser un homenatge a l'omniscient. (...) Formidable la feina dels Novell, de la violinista Padró, el so de la qual va afegir intimitat al paisatge, del pianista Blasco i de la soprano Muntada. Els dies 3 i 4 de juny encara es pot gaudir d'aquest racó antològic de la vida de Catalunya."

Jorge de Persia (La Vanguardia)

UN TROZO INVISIBLE DE ESTE MUNDO

de **JUAN DIEGO BOTTO** direcció **SERGIO PERIS-MENCHETA**

Montjuïc / del 12 al 29 de setembre / Temporada 2013 - 2014

coproducció **Producciones Cristina Rota i Teatro Español**

"Quin gran actor! Quina capacitat per adreçar-se a tots i cadascun dels espectadors, que tots són un amb el mateix número enganxat al pit, com si només els parlés a ells. I quin compromís! Quanta veritat! A una interpretació que neix del cor, de l'ànima, de la convicció, de la rebel·lia, de la impotència, de la reflexió."

Santi Fondevila (Time Out)

"Uns monòlegs magnífics que magnetitzen el públic des del primer minut (...) amb una escala humorística que va de la ironia més delicada a la més vitriòlica, del sarcasme un xic pietós al més sagnant. Un espectacle francament recomanable."

Joan-Anton Benach (La Vanguardia)

"Una funció que atrapa l'atenció de l'espectador per una conjunció d'excel·lències escèniques. Un treball atent al detall que sosté a la direcció d'actors. Botto . assumeix quatre dels cinc monòlegs. està superb, i Astrid Jones resulta una actriu molt dotada per a l'expressió serena del dolor."

Juan Carlos Olivares (Ara)

"Una funció que et toca, que t'il·lumina. Cinc monòlegs sobre la immigració i l'exili. (...) Una interpretació amb llum, i una posada en escena que sembla tenir Brook per model. Magnífica i commovedora Astrid Jones. Botto pot resultar en algun moment tan seductor i terrible com Tom Cruise a Magnòlia. (...) Gran espectacle, gran art. Que giri i giri i giri, per favor."

Marcos Ordóñez (El País)

"Juan Diego Botto és un activista: un activista del teatre, perquè és un actor excel·lent, i un activista de la dignitat humana, perquè res del que és humà li és aliè. A partir d'Un trozo invisible de este mundo s'aferma definitivament no només com a actor sinó com a un autor compromès, paraula sagrada durant una època i avui desprestigiada. (...) La peça són cinc monòlegs, (...) cinc ferides obertes, el rostre del terror amb tocs de sarcasme i humor. (...) Teatre polític en temps d'impostures en una obra d'art que fa créixer les idees i el teatre."

Javier Villán (El Mundo)

"Escrit amb encert, persuasiu, directe, enèrgic i carregat de raó. (...) El públic es va posar dret com un resort per aplaudir llargament. Intel·ligent l'ús que Sergio Peris-Mencheta i Carlos Aparicio fan de l'interior de Matadero i d'una cinta transportadora, i la direcció d'actors del propi Peris-Mencheta."

Javier Vallejo (El País)

À LA VILLE DE... BARCELONA

creació i direcció **JOAN OLLÉ**

Montjuïc / del 10 d'octubre al 3 de novembre / Temporada 2013 - 2014

coproducció **Grec 2012 Festival de Barcelona, L'Auditori de Barcelona i Bitò Produccions**

"Un muntatge àgil, a ritme de revista surrealista, en què tot funciona. (...) Una xarranca teatral, de peces que creen relacions enverinades, amb un repartiment especialment en forma. Tots magnífics, encara que és Victòria Pagès qui arrossega els aplaudiments amb els seus dos monòlegs. Quina gran actriu: ho fa tan bé que sembla que no faci res."
Juan Carlos Olivares (Time Out)

"Ollé fa gala del seu barcelonisme sorneguer. Amb domini de la paraula i una bona dosi de música i cançons en directe fa un recorregut generós i sense lògica cronològica per la Barcelona de tots els temps. Una ambiciosa proposta que es va endur un bon aplaudiment a la seva estrena. À la ville de... Barcelona s'acabarà guanyant el públic per l'humor i la mala llet que dominen bona part de les escenes. (...) Es fa difícil destacar ningú, pel sòlid treball i la complicitat que manifesten tots els intèrprets. (...) Per sobre de tot, un I love Barcelona de Joan Ollé."
Jose Carlos Sorribes (El Periódico)

"Sembla que estiguem en un cabaret on el demiürg convoca des del fundador romà de Barcino fins als alcaldes Maragall o Trias, passant per Colom, la Dama del Paraigua, la Monyos o Floquet de Neu, però també arquetips com la senyora Maria, l'obrer immigrant, el pakistanès que ven llaunes o l'extingit sereno. (...) Una jugada àgil, que corrobora l'alegre lucidesa, la dolça melangia d'un espectacle que té moments brillants. Els intèrprets, magnífics, i el conjunt, digne de passar en algun local del Paral·lel."
Santi Fondevila (Ara)

"Joan Ollé planteja una dramaturgia amb un ritme de mil dimonis: les imatges, els eslògans, les crítiques i els enamoraments furtius de Barcelona es revelen tan inescrutables com les onades del mar. la cançó s'erigeix com l'emblema del moment. La Barcelona de Joan Ollé és metàfora. (...) Els intèrprets es desdoblen fins a l'infinít alternant moments corals amb monòlegs. Se'ls veu divertits i còmplices: transmeten festa. Chapeau!"
Jordi Bordes (El Punt/Avui)

"La qualitat dels intèrprets és la garantia més sòlida de l'indeturable batec complaent que ofereix l'espectacle, amb alguna curiosa revelació. Entre d'altres, la capacitat d'Ivan Benet per a la imitació. (...) Amb una dramaturgia acolorida, imaginativa, impregnada d'un barcelonisme de soca-rel, crea una alternança molt hàbil de notes satíriques, informatives i sentimentals servides a un ritme excel·lent. (...) Una celebració escènica."
Joan-Anton Benach (La Vanguardia)

FORA D'HORES

EL INTÉRPRETE

dramatúrgia **ÁLVARO TATO**

direcció **ÁLVARO TATO, LAUTARO PEROTTI i SANTIAGO MARÍN**

direcció musical **TAO GUTIÉRREZ**

Montjuïc / 28 d'octubre / Temporada 2013 - 2014

producció **Factoría Madre Constriktor**

FORA D'HORES

HOMENATGE A CARMEN AMAYA

classe de flamenc amb **SARA BARAS**

Montjuïc / 5 de novembre / Temporada 2013 - 2014

Aquest espectacle no hauria estat possible sense la generosa col·laboració de Sara Baras

FORA D'HORES

11 DE NOVEMBRE

concert de SÍLVIA PÉREZ CRUZ

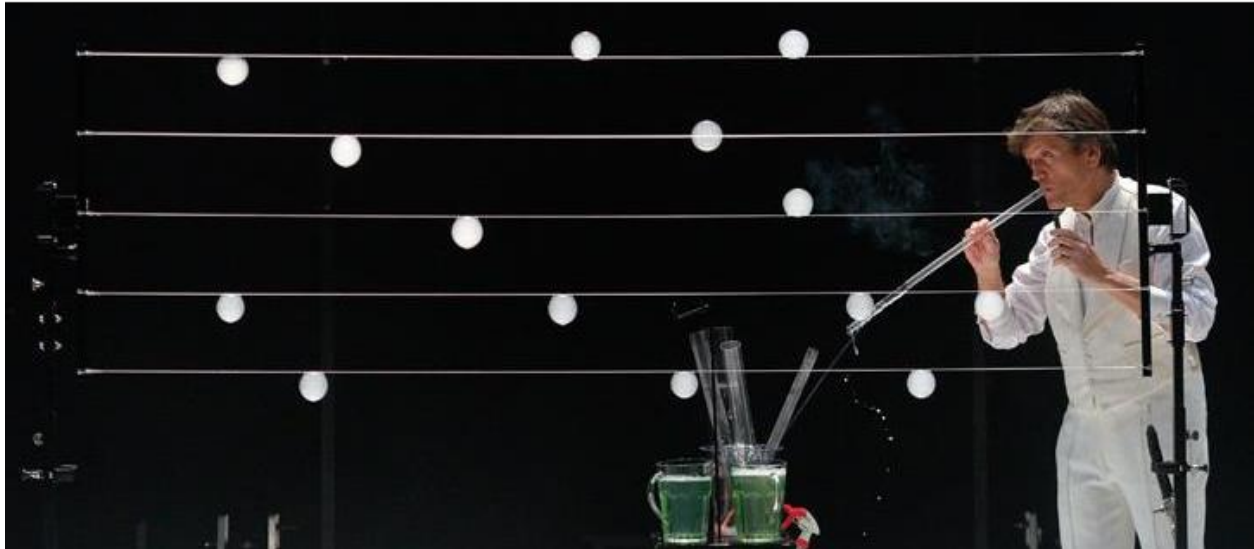
Montjuïc / 11 de novembre / Temporada 2013 - 2014

BOMBOLLAVÀ

creació i direcció PEP BOU

Montjuïc / del 4 de desembre al 4 de gener / Temporada 2013 - 2014

producció **Companyia Pep Bou**

"Què ha fet Pep Bou en aquest nou espectacle per mantenir la sorpresa dels espectadors veterans i continuar captivant-ne de nous? Deixar-se acompanyar per un trio musical que, com en els temps del cinema mut, posen banda sonora a cadascuna de les fantasies que amb llum i color es dibuixen sobre l'espai escènic. Aquesta aposta fa que arriba un moment que un no sap si el guió el dirigeix la partitura musical o és la partitura musical la que s'adapta als jocs de les bombolles, segons cada ocasió. (...) Són les bombolles, les autèntiques protagonistes de l'espectacle, les que s'enlairen, voleien, s'aparellen o fan més d'un trio sense sotmetre's a la voluntat del seu domador."

Andreu Sotorra (Clip de teatre)

"Bombollavà és un altre pas endavant en l'estètica i en la tècnica del creador d'espectacles com Bufaplanetes, Saó sabó, Diàfan, Clinc!, Ambrossia o Berishit, creacions que li han valgut premis internacionals. (...) Juga amb l'equilibri com a concepte i pica l'ullet al circ mitjançant el funambulisme (evocat en alguns moments pel mateix Bou, però sempre realitzat per les seves bombolles ensinistrades). Solistes o en tropa, rebels o dòcils en proporcions imprevisibles, les bombolles bovenques passen la maroma simple i doble, esdevenen notes juganeres al pentagrama o dansen en l'espai ingràvides i acolorides com nimfes acrobàtiques. Quan, per rematar l'espectacle, fan el miracle físic de transformar dues làmines de sabó en sengles bombolles semiesfèriques, l'efecte plàstic és fulminant: no els el puc explicar, si se'l volen creure l'han de veure. (...) Bombollavà és, en definitiva, un espectacle de visionat plàcid però de lectures múltiples. No deixarà indiferents ni tan sols aquells que es pensen que ja ho han vist tot."

Jordi Jané (recomana.cat)

"A Bombollavà, Pep Bou és altre cop un alquimista que juga, ensopega, i torna a jugar. Moltes hores d'assaig se'n poden anar per la claveguera si el medi on treballa no és prou humit. La vida de les bombolles és efímera i delicada com una carícia, terriblement delicada. I bonica. Bou ha tornat a la bombolla més tradicional i reserva les superfícies planes per al final de l'espectacle. L'alquimista però ha d'imaginar-se els aparells i fer-los construir. Tot es artesanía. (...) Bombollavà és un espectacle tan delicat com els materials de l'artista. No sempre les bombolles fan el que el manipulador vol. Ai la humitat! Ai la temperatura! Ai el vent que bufa a fora i resseca l'ambient. Però cal insistir. I està pendent. Perquè l'exercici acaba sortint però calen alguns intents fallits. L'oh i l'aplaudiment, com passa en el circ, està garantit, quan per fi la bombolla s'estabilitza. Durant uns segons, un minut. I l'alquimista posa dins un collar de perles de sabó. Què fàcil! Què difícil! Que poètic!"

Santi Fondevila (Time Out)

FORA D'HORES

DOS MACHOS VERDES FRITOS

creació i direcció **OSCAR MACHANCOSES i DAVID VERDAGUER**
cia. **LA BACANAL**

Gràcia / 13 de desembre / Temporada 2013 - 2014

producció **La Bacanal**

3 PROGRAMACIÓ FORA DE TEMPORADA

3.1 PROJECTE AIXOPLUC

Va sorgir a finals del 2012 com una necessitat no premeditada, i en poc temps, a una gran velocitat, va prendre una forma molt més completa del que ens haguéssim pensat mai. El projecte **Aixopluc** durant l'any 2013 ha acollit aquests espectacles.

SMILEY

dramatúrgia i direcció **GUILLEM CLUA**

Montjuïc / del 14 de febrer al 10 de març / Temporada 2012 - 2013

IMATGES GELADES

de **KRISTIAN SMEDS** direcció **ALÍCIA GORINA**
ASSOCIACIÓ ARTÍSTICA INDI GEST

Montjuïc / del 14 al 24 de març / Temporada 2012 - 2013

PAISAJE SIN CASAS

de **PABLO LEY** direcció **ALEIX FAURÓ**
LA VIRGUERIA

Montjuïc / del 24 d'abril a l'11 de maig / Temporada 2012 - 2013

ORGIA

d'**ÀLEX MAÑAS** adaptació i direcció **THE MAMZELLES TEATRE**

Montjuïc / del 13 al 29 de setembre / Temporada 2013 - 2014

DE QUAN SOMIAVA

autoria i direcció **JORDI PRAT I COLL**
cia. **LADY LADY**

Montjuïc / del 9 al 27 d'octubre / Temporada 2013 - 2014

AFTERPLAY

de **BRIAN FRIEL** direcció **IMMA COLOMER**

Montjuïc / del 30 d'octubre al 17 de novembre / Temporada 2013 - 2014

3.2 PALLASSOS SENSE FRONTERES AL LLIURE

EL LLIURE ACULL

PALLASSOS SENSE FRONTERES

GRAN GALA 20È. ANIVERSARI

Montjuïc / 28 de maig / Temporada 2012 - 2013

3.3 FESTIVAL GREC

FESTIVAL DE BARCELONA GREC 2013

Montjuïc / del 4 al 28 de juliol / Temporada 2012 - 2013

L'ACCIDENT

d'Albert Camus / La Companyia Ipsilamba
direcció Carme Cané amb la col·laboració de Rosa Maria Sardà
Espai Lliure, del 4 al 7 de juliol a les 21h.

TRAGÈDIES ROMANES (ROMEINSE TRAGEDIES)

de William Shakespeare / Toneelgroep Amsterdam
direcció Ivo van Hove
Sala Fabià Puigserver, del 5 al 7 de juliol a les 18h.

MATX DE PALLASSOS

de Jaume Mateu i Montserrat Trias
Espai Lliure, 11 i 12 de juliol a les 21h.

RINOCERONT (RHINOCERÓS)

d'Eugène Ionesco
direcció Emmanuel Demarcy-Mota
Sala Fabià Puigserver, del 12 al 14 de juliol a les 20:30h.

AGUSTÍ FERNÁNDEZ LIQUID TRIO & JOE MORRIS

Agustí Fernández, Joe Morris, Albert Cirera i Ramon Prats
Espai Lliure, 14 de juliol a les 21h.

HATE RADIO

International Institute of Political Murder
direcció Milo Rau
Sala Fabià Puigserver, del 17 al 19 de juliol a les 20:30h.

BÉLA BARTÓK: EXILI A NOVA YORK

creació i direcció **Àlex Mañas**

Espai Lliure, del 18 al 21 de juliol a les 21h.

ALLÒ DE QUÈ PARLEM ROMAN INEXPLORAT

creació i direcció **Pep Tosar**

a partir de la vida i obra de **Thomas Bernhard**

Espai Lliure, del 25 al 28 de juliol a les 21:30h.

ESPAI VITAL (LEBENSRAUM)

creació i direcció **Jakop Ahlbom i Alamo Race Track**

Sala Fabià Puigserver, del 26 al 28 de juliol a les 20:30h.

Un any més, el **Teatre Lliure** posa els seus espais a disposició del **GREC Festival de Barcelona**.

Durant el mes de juliol podreu venir a Montjuïc a gaudir de teatre, música i circ.

4. ALTRES ACTIVITATS

4.1 COL·LOQUIS

Durant el 2013 hem continuat oferint al públic les sessions de col·loqui amb els equips artístics després de la funció, moderats pel periodista Xavier Graset.

- **11/01** col·loqui amb la companyia de *Los hijos se han dormido*
- **27/01** col·loqui amb la companyia de *Blackbird*
- **09/02** col·loqui amb la companyia de *Dispara / Agafa Tresor / Repeteix*
- **24/02** col·loqui amb la companyia de *Smiley*
- **15/03** col·loqui amb la companyia de *La vida es sueño*
- **17/03** col·loqui amb la companyia de *Lønada* amb la presència de Ron Jones
- **14/04** col·loqui amb la companyia de *Els feréstecs*
- **28/04** col·loqui amb la companyia de *Løstranger*
- **02/06** col·loqui amb la companyia de *Hedda Gabler*
- **22/09** col·loqui amb la companyia de *Un trozo invisible de este mundo*
- **13/10** col·loqui amb la companyia de *La revolució no serà tuitejada*
- **20/10** col·loqui amb la companyia de *À la ville de... Barcelona*
- **10/11** col·loqui amb la companyia de *El policia de las ratas*
- **08/12** col·loqui amb la companyia de *Marry Me a Little*
- **15/12** col·loqui amb la companyia de *Bombollavà*
- **22/12** col·loqui amb la companyia de *Adiós a la infancia, una aventi de Marsé*

4.2. ACTIVITATS A L'ENTORN DE...

DISPARA / AFAGA TRESOR / REPETEIX

Durant les funcions de l'espectacle *Dispara / Afaga Tresor / Repeteix*, el **4 de febrer** es va fer a Montjuïc una sessió cinematogràfica del film *Sleeping Around*, basat en la peça de **Mark Ravenhill** direcció **Marco Carniti**.

L'ONADA

Coincidint amb les funcions de *L'Onada* i en motiu de la presència de **Ron Jones** a Barcelona, es va dur a terme la taula rodona *És possible repetir l'onada avui dia?*, el **15 de març a les 18:00h.** a la **Sala de premsa del Lliure de Montjuïc**, moderada per Xavier Graset. Hi van participar:

Ron Jones, el professor nord-americà que el 1967 va fer l'experiment real en el qual es basa aquesta obra.

Mark Hancock, un alumne de Ron Jones que va participar en l'experiment original.

Marc Montserrat Druker, creador i director de l'espectacle.

Xavier Torrens Llambrich, Doctor en Ciències Polítiques i sociòleg, actualment és professor de Política Cultural de la Universitat de Barcelona. És expert en educació sobre l'Holocaust i en gestió multicultural i prejudicis.

http://www.ub.edu/masteroficial/gpa/images/pdf/cv_torrens.pdf

Ana Kipen, especialista en psicologia social i maltractament. Compta amb una llarguíssima experiència amb adolescents i joves pel que fa a prejudicis i violència: racisme i violència i sexisme i violència de gènere.

Xavier Casals, Doctor en Història, actualment és professor de diverses universitats (URL, URV, UOC, UAB i UB). És especialista en moviments extremistes i en l'evolució de l'extrema dreta des de la postguerra fins a l'actualitat.

<http://xaviercasals.wordpress.com/about/>

Els assistents a la taula rodona van rebre un val 2x1 de entrades per a l'espectacle.

4.3 EXPOSICIONS

del 12 de setembre del 2012 al final de la temporada 2012/2013 Gràcia

exposició *una vila al cinema* de josep maria contel

Exposició de obra fotogràfic realitzada pel fotoperiodista **Josep Maria Contel** el 1981 durant el rodatge al barri de Gràcia de la pel·lícula ***La plaça del Diamant***, de **Francesc Betriu**, una adaptació de la novel·la de **Mercè Rodoreda**.

5. SERVEI EDUCATIU

Principals dades de l'any 2013

El servei educatiu del Teatre Lliure va portar a terme una presentació de la programació de la temporada per professors i gestors de centres educatius el **19 de setembre de 2013**, inaugurant la temporada 2013-14.

El Teatre Lliure va comptabilitzar una assistència de **291 grups d'estudiants** (des de l'ESO i batxillerat, universitaris, escoles de teatre, escoles d'adults i acadèmies d'idiomes) en els diferents espectacles de l'any 2013. El nombre d'assistents d'aquests grups va ser de **8.456 en el còmput global**.

Els dos espectacles que van tenir més presència de públic estudiantil van ser **La vida es sueño** (2.290 alumnes) i **Els feréstecs** (2.046 alumnes).

Tanmateix, es van realitzar **26 visites** guiades a las instal·lacions del teatre a Montjuïc i **8 trobades teatrals** amb professionals de l'escena.

El Lliure dels nens amb cinc espectacles va comptabilitzar una assistència de **145 grups** d'alumnes d'educació infantil i primària, amb un nombre total de **9.896 assistents**.

La I Jornada de **Teatre de l'Institut d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona** que organitza en col·laboració amb el Teatre Lliure es va realitzar els dies 29, 30 i 31 de maig, als escenaris del Teatre Lliure de Montjuïc. A les Jornades hi van participar **25 grups de 25 instituts** de secundària de la ciutat de Barcelona. Un **total de 400 joves** van actuar a la proposta escènica que es treballa al llarg del curs escolar.

6. APROPA CULTURA

Apropa Cultura és un **programa socioeducatiu** dels equipaments culturals de Catalunya adreçat als usuaris de centres socials que treballen amb **persones en situació de desigualtat, discriminació, vulnerabilitat i en risc d'exclusió social**. Des de la temporada 2010/11, el programa vol acostar la música, el teatre, la dansa i les arts als col·lectius més vulnerables de la societat.

Després d'una primera edició amb la suma d'esforços de L'Auditori, el Mercat de les Flors, el Palau de la Música Catalana, el Teatre Nacional de Catalunya, el Teatre Lliure, el Museu Picasso, el Museu Nacional d'Art de Catalunya i el Museu d'Art Contemporani de Barcelona, aquesta temporada s'ha tornat a proposar el curs **Educa amb l'Art**, adreçat a educadors socials. El curs vol afavorir la presència de les arts en la vida quotidiana d'aquestes persones i col·lectius.

El Teatre Lliure es va unir al programa Apropa Cultura al setembre del 2010. A l'any 2013 van accedir al Teatre Lliure un total de **46 col·lectius** amb un **total de 701 assistents**.

7. LA KOMPANYIA LLIURE

Un dels deures d'un teatre públic és recollir el patrimoni intangible de l'art de la interpretació, aquell que només es produeix en la trobada entre l'artista i el públic, i passar-ne el testimoni. **La Kompanyia** que neix aquesta temporada agrupa un nucli d'actors que per edat correspondrien a allò que els sociòlegs han anomenat generació "perduda " o "espatllada" , és a dir, persones molt preparades i amb moltes dificultats per trobar feina. Des del Lliure hem volgut donar-los veu seguint iniciatives diverses. La més arriscada i també la més necessària (així ho va ser per a nosaltres també l'any 1976) és la creació d'una companyia pròpia on els seus membres puguin dirigir-se a totes les generacions d'espectadors, però sobretot a la seva pròpia generació, que puguin créixer i enriquir-se teatralment amb ells de la mateixa manera que generacions d'espectadors s'han format teatralment al Lliure, i nosaltres hem crescut en paral·lel esperonats per ells.

Els integrants de la Kompanyia són **Laura Aubert, Javier Beltrán, Paula Blanco, Pol López, Mima Riera i David Verdager.**

Durant el 2013, **La Kompanyia Lliure** ha format part del repartiment de:

RECORDANT LA FEDRA, de **Salvador Espriu**, direcció **Lluís Pasqual**

LA REVOLUCIÓ NO SERÀ TUITEJADA, creació i direcció **Jordi Casanovas, Guillem Clua i Pau Miró**

MOBY DICK, UN VIATGE PEL TEATRE, dramaturgia **Marc Artigau** direcció **Juan Carlos Martel Bayod** imatges i espai escènic **Frederic Amat**